

Holger Laumann er mest kendur sum saxofonistur, men fyrri fyrstu ferð spælir hann nú obo til rútmískan tónleik

Holger Laumann og limir í Plúmm við nýggjari fløgu

Í vikuni útgav plátufelagið Tutl eina nýggja fløgu við Holger Laumann og nøkrum av limunum í bólkinum Plúmm. Fløgan kallast Green Gate, og teir, ið mynda nýggja bólkin, kalla seg eisini Green Gate. Hesir eru, umframt Holger, Magnus Johannessen, Arnold Ludvig og Rógvi á Rógva

Elin Hentze

Upprunliga vóru tað Holger og Magnus, sum fingi hugskotið til fløguna. Magnus hevur búð í Danmark tey síðstu trý árin, og har hevur hann m.a. arbeitt saman við Holger í upptøkuhølum og í sjónleikarhúsum, m.a. á tí Kongaliga Teatrinum og á Fólkatetrinum. Tað var í hesum sambandinum, at teir byrjaðu, at tosa um at fara undir eina nýggja fløgu.

»Eg og Magnus tosaðu nógv um, hvussu tónleikurin skuldi vera, og samdust um, at tað gjarna mátti vera tónleikur, sum lýsti náttúruna, og kanska minni av jazz. Hugskotsgrundarlagið til fløguna bleiv sostatt meiri av náttúru í tónleikinum.

Teir settu seg síðani í samband við Arnold fyrri

at fáa hann at spæla bass og Rógva at spæla trummur á fløguni. Harafturat eru fleiri gestir við, m.a. Leivur Thomsen frá Plúmm, sum spælir gittara á lögnum Haste makes waste og He re le.

Tvær konur skuldu eiga
»Tað var ógvuliga náttúrligt hjá okkum at biða Arnold og Rógva koma við, tí vit spæla so væl saman. Leivur kundi eisini havt verið við á fleiri lögum, men av ymskum praktiskum ávum bar hetta ikki til.

Tær praktisku orsøknar til, at upptøktidín bleiv lögð sum hon bleiv, vóru millum annað, at báðar konurnar hjá Holger og Magnus skjótt skuldu eiga.

»So vit vóru noyddir til at bera skjótt at. Tí annars fór ov nógv tíð at ganga

við at skifta blæðum og annars taka ímóti hesum nýggju verðinsborgarunum. Men eg eri glaður fyrri, at Leivur er við á hasum báðum lögnum, tí tey krevja ein gittara.

Áðrir gestir á fløguni eru Finnur Hansen, sum spælir piano og syntisaisara á lögnum Abroad og Voyage, og Jens Christian Gutesen, sum spælir sello á The world outside my window. Kári Sverrisson syngur eisini kór á Doktaragrund og New day. Harafturat syngur Unn Patursson sangin Make it last, sum er tann einasti sangurin á fløguni. Mai Broström, konan hjá Holger, hevur gjørt tekstin.

Make it last
Make it last
Forget the past
make it blossom

*praise her bosom
give her fertility
thanks for his verility
let the rain caress
with humble tenderness
let her mountain grow
high
and sense his senseless
sigh
and remember
there'll always be love
above.
Wish me wild?
Just make me mild
Kiss my flower
Give me maternity
grow into eternity
Let you love grow strong
and make it last for long
Take my lotus to grow
it drinks you sources slow
and remember
there'll always be love
above.
Mai Broström*

»Eg helt, at tá nú hugskotsgrundarlagið hjá okkum var náttúran, so

hevði tað verið vakurt við einum tífiskum sangi, har teksturin snúði seg um burðarmagn. Eg visti ikki, hvør skuldi syngja hann, men Magnus fyrirlóg so, at tað skuldi vera Unn. Og tað haldi eg, at hon ger ógvuliga vakurt. Heilt fantastiska vakurt. So tað var gott, at hann valdi hana.

Á fløguni eru 18 lög. Av teimum hevur Magnus skrivað 9 og Holger 7. Harafturat hevur Arnold skrivað lagið Pastel shades og Finnur Abroad.

Bygdu upptøkurum í Útvarphøllini

Allar upptøkurnar fóru fram í Útvarphøllini, og Holger er ógvuliga takksamur fyrri at hava fingið loyvi til at gera upptøkurnar har.

»Eg má siga, at eg haldi, at Útvarpið hevur verið einastandandi, tí vit kundu vera í høllini har og koma og fara, sum tað hóskaði okkum. So um tað rættliga var gongd í tónleikinum, kundu vit bara halda áfram til langt út á kvøldið. Harafturat lætu vit tær bestu mikrofónirnar, sum finnast í allari verðini og tað frálíka flygildi, sum stendur í høllini. Akustikkurin var eisini framúrskarandi.

Men av tí at Útvarpið ikki hevur fleirsportsteknikk, mátti tað mesta av upptøkuútgærdini lænast aðrastaðni frá. Tveir 16-spors harddiskupptakarar, eitt rag við ymskum rúmklungum, ein ljóðblandipultur og nakrir hátalarar blivu sostatt fluttir niðan til Útvarphøllina, og síðani bleiv eitt upptøkurum bygt upp í høllini. Ein múrur av plexiglassi bleiv bygður rundan um instrumentini fyrri at skapa avstand fmillum tey.

Ljóðblandað í bestu upptøkuhølunum í Danmark

Tað er gjørligt at ljóðblanda á tí litla ljóðblandipultinum, sum teir høvdu, men teir vildu hava, at tónleikurin skuldi ljóða so væl sum gjørligt. M.a. tørvaði teimum nakrir betri rúmklangir. Hetta førði til, at upptøkurnar blivu ljóðblandaðar í Sweet Silence Studios í Danmark, har teir fingi eitt gott tilbøð, av tí at Holger hevur ljóðblandað so ofta hjá teimum.

»Ljóðblandingin er í veruleikanum ein ógvuliga týðningarmikil proses. Og serstakliga í dag, tá tað eru fløgur, er tað eisini týðningarmikið við tí, sum kallast »mastering«. Sjálvandi er tað dýrt at ljóðblanda í Sweet Silence Studios, av tí at tað er tað besta upptøkuhølið í Danmark yvirhøvur. Men eg haldi eisini, at úrslitið er blivið ógvuliga vakurt.

Fyrstu ferð obo til rútmískan tónleik
Holger er mest kendur

sum saxofonspælari, og sopransaxofonin er vanlig á høvudinstrumentið hjá honum. Men hann spælir bert sopransaxofon á tveimum lögum á fløguni, og tenorsaxofon á fyra lögum. Á einum lagi spælir hann alt- og sopránbökkfloytu, og á tveimum lögum blökkfloytu - eisini nevnd »penny whistle«. Men á restini av lögnum spælir hann obo. Hann bleiv annars útlærður á Det Jyske Musikkonservatorium við obo sum høvudsgræin í 1972 og spældi síðani í symfoniorkestrinum í Árhús í fyra ár.

»Men tað er fyrstu ferð í allari mínari musikalsku karrieru, sum byrjaði fyrri umleið 30 árum síðani, at eg veruliga í álvara nýti oboina í einum rútmískum sambandi. Annars havi eg mest spelt klassískan tónleik og barokktónleik á oboini hjá mær. So tað hevur mest verið Bach, Händel, Vivaldi og so-vorði.

Holger hevði møguleika fyrri at halda áfram við at spæla obo í symfoniorkestrinum í Árhús, men fór í staðin til USA at læra á Berklee College of Music, har hann fekk undirvísing í at spæla á saxofon, kompositión og big band arrangement. Og síðani hevur sopransaxofonin verið tað instrumentið, sum hann mest hevur nýtt.

Løgini biðja um ávís instrument

Orsøkin til, at Holger spælir á obo á hesi fløguni, kemst av hugskotsgrundarlagnum við meiri náttúru, sum hann og Magnus vóru vorðnir samdir um. Tí ynskti Magnus, at Holger skuldi spæla obo á lagnum The world outside my window. Aftaná komu fleiri onnur tema, har Magnus ynskti, at Holger spældi obo, og síðani vildi Holger eisini sjálfur hava eina obo á nøkrum av sínum egnum lögum.

»Tað lá í hugskotsgrundarlagnum hjá okkum, at tá eg nú hevði møguleikan fyrri at spæla bæði floytu og obo, so hóskaði tað betur til tónleikin. Tað er tónleikurin, sum biður um instrumentini. Vit kundu líkasam høyra ella ímynda okkum, at tað fór at ljóða fullkomuliga rætt, um temaini vóru spæld á eini blökkfloytu ella eini obo. Tað hevði einki verið í vegin fyrri, at tey somu temaini blivu spæld á eini saxofon, men so hevði tað bara ikki fingið tann sama litin. Tað er tí, at vit hava nýtt øll hási ymsku instrumentini.

Nøkur av temainum vóru tó gjørd, áðrenn Holger og Magnus byrjaðu at tosa um eitt hugskotsgrundarlag. T.d. vóru lögini The world outside, my window og Doktara-